

Katarzyna Groniec, Wiszące Ogrody Już Się Przeżyły

Cóż to za droga?

I gdzie ma ta droga swój kres?

Cóż to za droga?

Nie było, jej wczoraj, dziś jest

Im dalej, jaśniej i ciemniej

Czy musi tak być?

Idę tą drogą przed siebie

I nie wiem już nic

Nie, coś odeszło w dal hen

To na pewno był sen

Wiem, egzotyka, pustynia, tatuaż i bluszcz

Ziemia dzikusów i wrzasków, gdzie wznosi się kurz

Kurz ten zakrywa horyzont

Pokrywa już świat

A wtedy piękne ogrody przynosi nam wiatr

Tak, bo ogrodów tych blask nagle olśniewa nas

Tak, blask wiszących ogrodów, nieznanych wciąż nam

Tak, egzotyczne owoce ukryte są tam

Więc idę drogą przed siebie

Bo musi tak być

Im dalej, jaśniej i ciemniej

I nie wiem już nic

Tak, bo ogrodów tych blask nagle olśniewa nas